

Joi, 3 februarie 2011

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

PARLAMENTUL EUROPEAN

Acordurile privind comerțul cu banane

P7_TA(2011)0034

Rezoluția Parlamentului European din 3 februarie 2011 referitoare la încheierea Acordului de la Geneva privind comerțul cu banane dintre Uniunea Europeană și Brazilia, Columbia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexic, Nicaragua, Panama, Peru și Venezuela, precum și a Acordului privind comerțul cu banane dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii

(2012/C 182 E/01)

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 1 decembrie 2005 referitoare la pregătirea celei de-a șasea Conferințe ministeriale a Organizației Mondiale a Comerțului de la Hong Kong ⁽¹⁾, Rezoluția sa din 4 aprilie 2006 privind evaluarea Runde de la Doha în urma Conferinței ministeriale a OMC de la Hong Kong ⁽²⁾, Rezoluția sa din 27 aprilie 2006 referitoare la un parteneriat mai strâns între Uniunea Europeană și America Latină ⁽³⁾, Rezoluția sa din 7 septembrie 2006 referitoare la suspendarea negocierilor privind Agenda de dezvoltare de la Doha (ADD) ⁽⁴⁾, Rezoluția sa din 12 octombrie 2006 referitoare la relațiile economice și comerciale dintre UE și Mercosur în vederea încheierii unui acord interregional de asociere ⁽⁵⁾, Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind acordurile de parteneriat economic ⁽⁶⁾, Rezoluția sa din 12 decembrie 2007 privind acordurile de parteneriat economic ⁽⁷⁾, Rezoluția sa din 24 aprilie 2008 privind cea de-a V-a reuniune la nivel înalt Uniunea Europeană - America Latină și Caraibe de la Lima ⁽⁸⁾ și Rezoluția sa privind „Spre o reformă a Organizației Mondiale a Comerțului” ⁽⁹⁾, Rezoluția sa din 9 octombrie 2008 referitoare la suspendarea Runde de la Doha a OMC și viitorul Agendei de dezvoltare de la Doha ⁽¹⁰⁾, poziția sa din 25 martie 2009 referitoare la Acordul de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte ⁽¹¹⁾, Rezoluția sa legislativă din 25 martie 2009 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului de încheiere a Acordului de parteneriat economic între statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte ⁽¹²⁾, precum și Rezoluția sa din 5 mai 2010 referitoare la strategia UE în relațiile cu America Latină ⁽¹³⁾ și Rezoluția sa din 21 octombrie 2010 referitoare la relațiile comerciale ale UE cu America Latină ⁽¹⁴⁾,
- având în vedere Acordul de la Geneva privind comerțul cu banane dintre Uniunea Europeană și Brazilia, Columbia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexic, Nicaragua, Panama, Peru și Venezuela, precum și Acordul privind comerțul cu banane dintre Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii (denumite în continuare „acordurile privind comerțul cu banane”),

⁽¹⁾ JO C 285 E, 22.11.2006, p. 126.

⁽²⁾ JO C 293 E, 2.12.2006, p. 155.

⁽³⁾ JO C 296 E, 6.12.2006, p. 123.

⁽⁴⁾ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 244.

⁽⁵⁾ JO C 308 E, 16.12.2006, p. 182.

⁽⁶⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 301.

⁽⁷⁾ JO C 323 E, 18.12.2008, p. 361.

⁽⁸⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 64.

⁽⁹⁾ JO C 259 E, 29.10.2009, p. 77.

⁽¹⁰⁾ JO C 9 E, 15.1.2010, p. 31.

⁽¹¹⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 101.

⁽¹²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 256.

⁽¹³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0141.

⁽¹⁴⁾ Texte adoptate, P7_TA(2010)0387.

Joi, 3 februarie 2011

- având în vedere Acordul de la Marrakech privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului,
 - având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului statelor din Africa, Caraibe și Pacific (ACP), pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de altă parte, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000 (Acordul de la Cotonou),
 - având în vedere Acordul de parteneriat economic dintre statele Cariforum, pe de o parte, și Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de altă parte,
 - având în vedere încheierea negocierilor cu privire la un acord de asociere între UE și America Centrală,
 - având în vedere încheierea negocierilor dintre UE și Columbia și Peru cu privire la un acord comercial multilateral,
 - având în vedere declarațiile Conferinței ministeriale a OMC adoptate la Doha la 14 noiembrie 2001 și la Hong Kong la 18 decembrie 2005 și concluziile președintelui adoptate la Geneva la 2 decembrie 2009,
 - având în vedere derogarea de la aplicarea articolului I din Acordul GATT acordată la Doha în noiembrie 2001 („derogarea de la Doha”) cu privire la preferințele comerciale din cadrul Acordului de la Cotonou, durata acestei derogări corespunzând preferințelor comerciale în cauză, adică până la 31 decembrie 2007,
 - având în vedere Memorandumul de înțelegere SUA-CE privind bananele din 11 aprilie 2001,
 - având în vedere Raportul din 22 decembrie 2009 al Directorului General al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) cu privire la bunele sale oficii [în temeiul articolului 3 alineatul (12) din Memorandum de înțelegere privind regulile și procedurile de soluționare a litigiilor] în cadrul litigiului CE - regimul de import al bananelor (DS361) inițiat de Columbia și al litigiului CE - regimul de import al bananelor (DS364) inițiat de Panama,
 - având în vedere Regulamentul (CEE) nr. 404/93 al Consiliului din 13 februarie 1993 privind organizarea comună a pieței în sectorul bananelor,
 - având în vedere Declarația Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE de la 1 aprilie 2010 cu privire la Acordul UE-America Latină privind comerțul cu banane și impactul acestuia asupra producătorilor de banane din țările ACP și din UE,
 - având în vedere întrebările din 24 ianuarie 2011 adresate Consiliului (O-0012/2011 – B7-0007/2011) și Comisiei (O-0013/2011 – B7-0008/2011) referitoare la încheierea Acordului de la Geneva privind comerțul cu banane,
 - având în vedere articolul 115 alineatul (5) și articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât acordurile privind comerțul cu banane pun capăt celui mai îndelungat litigiu din istoria relațiilor dintre UE și țările furnizoare de banane din America Latină, beneficiare ale clauzei națiunii celei mai favorizate (CNF); întrucât aceste acorduri pun capăt, de asemenea, unui alt litigiu deosebit de acrimonios între SUA și UE și elimină posibilitatea aplicării de către SUA a unor sancțiuni cu efecte negative; întrucât aceste acorduri pun capăt, de asemenea, tuturor reclamațiilor înaintate de țările furnizoare din America Latină beneficiare ale CNF cu privire la ultimele trei extinderi ale UE;

Joi, 3 februarie 2011

- B. întrucât, înainte de 1 iulie 1993, fiecare stat membru al UE poseda un regim propriu de import al bananelor, unele state membre aplicând mecanisme speciale prin care favorizau țările cu care aveau legături istorice strânse;
- C. întrucât, în urma adoptării de către Consiliu a Regulamentului (CEE) nr. 404/93, mai multe țări din America Latină, membre ale OMC, care furnizează banane către UE în condițiile stabilite de CNF și SUA au inițiat în cadrul OMC un litigiu împotriva UE având ca subiect diferitele moduri de a trata bananele exportate către piața Comunităților Europene de către diferiți furnizori;
- D. întrucât s-a demonstrat că anumite aspecte ale regimului de import de banane al Comunităților Europene nu respectau normele OMC;
- E. întrucât o serie de propuneri prezentate de Comunitățile Europene (CE) în vederea modificării regimului lor astfel încât să respecte recomandările și hotărârile Organului de soluționare a litigiilor au fost respinse de țările reclamante;
- F. întrucât nici noul regim introdus de CE la 1 ianuarie 2006 în domeniul bananelor nu respecta obligațiile asumate de UE în cadrul OMC;
- G. întrucât numai aproximativ 20 % din producția mondială de banane este destinată exportului, deoarece cea mai mare parte a producției este destinată piețelor interne;
- H. întrucât există diferențe mari între țări și în interiorul țărilor în ceea ce privește productivitatea și nivelul competitivității din sectorul de producere a bananelor; întrucât țările din America Latină și Filipine sunt cele mai competitive și cei mai mari exportatori;
- I. întrucât UE a încheiat negocierile cu Columbia și Peru privind un acord comercial multilateral, precum și cu șase țări din America Centrală privind un acord de asociere;
- J. întrucât programul de sprijinire a producției interne POSEI (Program de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare) acordă sprijin producătorilor din regiunile ultraperiferice ale UE;
- K. întrucât exportul de banane ocupă al patrulea loc în rândul exporturilor mondiale de produse agricole, iar UE este cel mai mare importator (net) de banane din lume, importând în 2007 aproape 5 milioane de tone;
- L. întrucât producția de banane are un impact major asupra comunităților locale, nu doar în termeni economici, ci și în ceea ce privește mediul, migrația și standardele de muncă;
- M. întrucât companiile multinaționale care își desfășoară activitatea în America Latină controlează peste 80 % din piața mondială;
- N. întrucât sistemul din UE bazat pe cote și tarife creează condițiile necesare ca țările ACP să poată exporta către UE cantități substanțiale de banane, limitând totodată efectele acordurilor comerciale asupra producătorilor europeni și protejând un număr mare de locuri de muncă asociate acestei activități;
- O. întrucât acordul va conduce la reducerea semnificativă a tarifelor (cu 35 % între 2010 și 2017) aplicate importurilor de banane care nu provin din țările ACP; întrucât, prin urmare, producătorii din țările ACP și din UE vor fi cu siguranță nevoiți să se adapteze la noua realitate a pieței internaționale,

Joi, 3 februarie 2011

1. ia act de acordurile privind comerțul cu banane și salută încheierea unuia dintre litigiile cele mai complexe din punct de vedere tehnic, cele mai sensibile din punct de vedere politic și cele mai semnificative din punct de vedere comercial din istoria OMC;
2. consideră că acordul convenit reprezintă o soluție, însă nu este în măsură să concilieze pe deplin interesele legitime ale tuturor părților; prin urmare, invită Comisia să prezinte cât mai curând cu putință o evaluare a impactului acordurilor privind comerțul cu banane asupra țărilor în curs de dezvoltare producătoare de banane și asupra regiunilor ultraperiferice ale UE, care să cuprindă perioada până în 2020;
3. salută faptul că acordurile privind comerțul cu banane vor constitui angajamentul final al UE cu privire la accesul pe piață pentru banane și urmează să fie incluse în rezultatele finale ale runde următoare a negocierilor multilaterale cu privire la accesul pe piață al produselor agricole, care urmează să fie încheiate în cadrul OMC (Runda de la Doha);
4. subliniază că acordul convenit reprezintă un pas înainte pentru negocierile din cadrul Runde de la Doha, deși acest pas este unul limitat, deoarece dificultățile întâmpinate se extind dincolo de simpla problemă a comerțului cu banane;
5. subliniază că, odată cu atestarea Acordului de la Geneva privind comerțul cu banane, vor fi soluționate toate litigiile în curs și toate reclamațiile cu privire la regimul comercial al UE în domeniul bananelor depuse înainte de 15 decembrie 2009 de oricare dintre țările din America Latină furnizoare de banane și beneficiare ale CNF;
6. constată că cifrele pentru 2010 demonstrează că prețurile la banane pentru consumatorii din UE au rămas stabile sau au crescut foarte puțin;
7. subliniază că UE va reduce treptat, până în 2017, tariful aplicat importurilor de banane provenind din America Latină de la 176 EUR/tonă la 114 EUR/tonă, punând astfel în pericol producătorii mici și mijlocii din țările ACP, din UE și din regiunile ultraperiferice ale Uniunii (care se află deja printre regiunile din UE cu cea mai ridicată rată a șomajului);
8. subliniază că acordurile privind comerțul cu banane vor permite separarea sectorului bananelor de negocierile din cadrul Runde de la Doha privind „produsele tropicale”; subliniază că, în timp ce „produsele tropicale” vor face obiectul unor reduceri tarifare și mai mari, reducerile tarifare în cazul produselor supuse „eroziunii preferințelor” de interes pentru țările ACP se vor efectua pe parcursul unei perioade relativ mai îndelungate decât în cazul formulei generale aplicate în cadrul negocierilor; subliniază, cu toate acestea, că acordurile privind comerțul cu banane nu vor pregăti, probabil, calea pentru un acord acceptabil pentru țările ACP în ceea ce privește produsele tropicale și erodarea tratamentului preferențial al acestora, deoarece propunerile formulate în momentul încheierii acordurilor privind comerțul cu banane au fost deja respinse de unele economii emergente mari, fapt demonstrat de reacțiile Indiei și Pakistanului din timpul reuniunii Consiliului General al OMC din decembrie 2009;
9. subliniază că UE a acordat în mod tradițional preferințe tarifare speciale pentru bananele importate din țările ACP; reamintește că unii membri ai OMC au contestat în repetate rânduri compatibilitatea acestui tratament preferențial cu normele OMC; subliniază că o serie de hotărâri juridice pronunțate de comitetele OMC de soluționare a litigiilor, Organismul de Apel și organismele speciale de arbitraj solicită modificarea regimului existent;
10. regretă faptul că abordarea inițială, bazată pe considerente regionale, nu a putut fi păstrată în cadrul negocierii acordului multilateral cu țările andine, fapt care nu a permis Ecuadorului să beneficieze de aceleași tarife ca Peru și Columbia;
11. subliniază că, începând cu 2008, bananele provenind din țările ACP pătrund în UE fără taxe vamale și fără a fi supuse cotelor, datorită acordurilor în vigoare;

Joi, 3 februarie 2011

12. subliniază că discuțiile desfășurate în paralel cu țările ACP au condus la un acord potrivit căruia, în afară de ajutorul oferit în mod regulat de UE, principalii exportatori de banane din rândul țărilor ACP vor primi un sprijin suplimentar prin intermediul unui nou program, așa-numitele „măsuri de însoțire pentru sectorul bananelor”; subliniază că mecanismul de finanțare a măsurilor de însoțire ar putea fi insuficient în ceea ce privește resursele și de durată prea scurtă în ceea ce privește perioada de implementare pentru a ajuta efectiv țările ACP producătoare de banane să se adapteze la efectele produse de modificarea regimului de import al UE; solicită Comisiei să exprime clar faptul că mecanismul de finanțare se compune din fonduri suplimentare față de fondurile de cooperare pentru dezvoltare actuale și nu reprezintă doar o contribuție la bugetele naționale care nu poate fi alocată pentru programe specifice, cum ar fi educația și diversificarea; solicită Comisiei să prezinte un nou mecanism de finanțare multianual;

13. invită Comisia să efectueze o evaluare a măsurilor de însoțire cu 18 luni înainte de expirarea programului, care să conțină recomandări cu privire la eventualele măsuri suplimentare și la caracterul acestora;

14. respinge cu fermitate orice încercări de finanțare a programelor destinate țărilor ACP producătoare de banane prin intermediul redistribuirii creditelor de la liniile bugetare aferente cooperării pentru dezvoltare;

15. subliniază că va fi important ca resursele din cadrul programului de măsuri de însoțire să fie alocate țărilor în cauză în funcție de pierderile preconizate în ceea ce privește exportul și producția de banane, precum și în funcție de nivelul lor de dezvoltare, de indicatori ponderați și de volumul comerțului lor cu banane cu UE; subliniază necesitatea găsirii unui echilibru just între trei tipuri de intervenții ce pot fi realizate și care nu se exclud reciproc: intervenții pentru îmbunătățirea eficienței producției existente, intervenții pentru sporirea valorii adăugate generate la nivel local și intervenții pentru a sprijini țările respective în diversificarea către alte sectoare decât cel al bananelor;

16. solicită UE și țărilor ACP să propună măsuri pentru a ajuta țările care depind puternic de producția de banane să își diversifice economiile, inclusiv sub forma unei majorări a volumului de ajutor pentru comerț;

17. subliniază că bananele reprezintă una dintre culturile agricole principale în anumite regiuni ultraperiferice ale Uniunii, în special în departamentele de peste mări ale Franței Guadelupa și Martinica, precum și în Azore, Madeira și Insulele Canare;

18. recomandă să se țină seama în mod corespunzător de importanța socio-economică a sectorului bananelor pentru regiunile ultraperiferice ale UE și de contribuția acestui sector la realizarea unei coeziuni sociale și economice datorită venitului și locurilor de muncă pe care le generează, activităților economice cărora le dă naștere, precum și efectului de menținere a unui echilibru ecologic și peisagistic care încurajează dezvoltarea turismului;

19. constată că programul de sprijin POSEI a fost adoptat în 2006 în contextul tarifului de acces la piața europeană, convenit în cadrul OMC, de 176 EUR/tonă, ceea ce înseamnă că tariful stabilit în acordurile OMC privind comerțul cu banane nu a fost încă luat în considerare pentru calculul bugetului POSEI; încurajează autoritățile UE vizate să adapteze pachetul de sprijin destinat producătorilor din UE și inclus în bugetul POSEI și să întreprindă alte măsuri pentru a se asigura că, având în vedere tendința de liberalizare a comerțului mondial cu banane, producătorii din UE sunt în măsură să se mențină pe piață și să își promoveze activitățile lor tradiționale;

20. consideră că producătorii din țările ACP și din UE, precum și din regiunile ultraperiferice ale Uniunii ar putea fi afectați puternic de acordurile privind comerțul cu banane; prin urmare, invită Comisia să majoreze sprijinul destinat acestora și să-l prelungească până în 2020, dacă este cazul;

Joi, 3 februarie 2011

21. constată că producția de banane din regiunile ultraperiferice ale UE corespunde unor standarde sociale și de mediu mai ridicate decât producția din majoritatea țărilor din America Latină; atrage atenția asupra faptului că în regiunile ultraperiferice utilizarea diverselor substanțe active, cum ar fi pesticidele, este de 20-40 ori mai scăzută decât în țările din America de Sud și Centrală, iar, în domeniul fitosanitar, plantațiile din America de Sud și Centrală folosesc pe scară largă substanțe active interzise de reglementările europene în materie de siguranță alimentară;

22. constată că, în cuprinsul celor mai recente acorduri bilaterale încheiate de UE care vizează producătorii de banane (Acordul comercial multilateral cu Columbia și Peru și Acordul de asociere cu America Centrală), UE a acceptat să reducă treptat, până la 1 ianuarie 2020, tariful aplicat importurilor de banane provenind din aceste țări până la 75 EUR/tonă;

23. constată că marja preferențială de 39 EUR/tonă acordată în final prin acordurile privind comerțul cu banane va îmbunătăți semnificativ competitivitatea celor opt țări andine și central americane, precum și a companiilor transnaționale care își desfășoară activitatea în regiune, pe piața UE în raport cu alți exportatori; subliniază că, începând cu 2020, beneficiile de care se vor bucura țările care exportă deja banane către UE vor deveni semnificative, întrucât va crește atât volumul exporturilor, cât și prețul obținut pentru bananele produse de aceste țări;

24. subliniază că alți exportatori către UE care beneficiază de CNF (Ecuador fiind de departe exportatorul cel mai important), precum și țările ACP și cele mai puțin dezvoltate ar putea suferi o scădere a competitivității lor relative pe piața UE în raport cu semnatarii acordurilor privind comerțul cu banane;

25. consideră că accesul la piața UE ar trebui acordat numai producătorilor care respectă agenda OIM privind munca decentă, drepturile omului și normele de mediu;

26. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor și parlamentelor din statele membre, precum și guvernelor și parlamentelor din Brazilia, Columbia, Costa Rica, Ecuador, Guatemala, Honduras, Mexic, Nicaragua, Panama, Peru și Venezuela, Statele Unite ale Americii și țările ACP.

Situația din Tunisia

P7_TA(2011)0038

Rezoluția Parlamentului European din 3 februarie 2011 referitoare la situația din Tunisia

(2012/C 182 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale precedente referitoare la situația drepturilor omului în Tunisia și, în special, rezoluțiile sale din 29 septembrie 2005 ⁽¹⁾, 15 decembrie 2005 ⁽²⁾ și 15 iunie 2006 ⁽³⁾,
- având în vedere Acordul euro-mediteranean semnat între Comunitățile Europene și statele membre, pe de o parte, și Republica Tunisia, pe de altă parte, în martie 1998,
- având în vedere politica Uniunii privind drepturile omului și democratizarea în țările terțe, adoptată de Consiliu în decembrie 2005,
- având în vedere rezoluția sa referitoare la clauza privind drepturile omului și democrația în acordurile Uniunii Europene, adoptat la 14 februarie 2006 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ JO C 227 E, 21.9.2006, p. 618.

⁽²⁾ JO C 286 E, 23.11.2006, p. 495.

⁽³⁾ JO C 300 E, 9.12.2006, p. 480.

⁽⁴⁾ JO C 290 E, 29.11.2006, p. 107.